

הוא מכשיל את האדם בשאר עבירות הגורמות לו שיפרוק מעליו עול מלכות שמים כי בזה הוא חמור נוער שהוא לשון ניעור (רמ"ק).

האדם החוטא נופל לחיצונים והמתגבר קושר ושולט על יצה"ר בקשר הרצועות שבתפלין

דְּמַרְכִּיבִין עָלֶיהָ נִפְשָׁא, וּמִיר דְּאַשְׁתְּמוּדַע הֵהוּא דְּרָכִיב עָלֶיהָ דְּאִיהוּ חֲתִיבָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,

(בראשית מט) **וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אַחֲרָיו** והנה כשמרכיבים את היצר הרע על נפש האדם

בכדי שישלוט עליו, אז אם מיד נודע ליצר הרע שמי שהוא רוכב עליו הוא אדם רשע, אז

בזה נאמר 'ויפול רוכבו אחור', דהיינו שהוא מפיל את נפש הרשע לאחור ולהידחות למטה

לבין החיצונים. **וַרְזָא דְּמַלְחָה**, (דברים כב) **כִּי יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמָּנוּ** וסוד

הדבר הוא מש"כ 'כי יפול הנפל ממנו', דהיינו שזה האדם הוא בחינת נופל מאחר שהוא

רשע ולכן הוא יפול עוד לבין החיצונים. **וּבְגִין דָּא אָמַר אֵיּוֹב**, (איוב יב)

לֹא נָפַל אֲנֹכִי מִכֶּם ומשום כך אמר איוב 'לא נופל אנכי מכם', דהיינו שאין אני

חוטא להיות בבחינת נופל. **וְצַדִּיק דְּרָכִיב עָלֶיהָ, קָשִׁיר לִיה**

בְּקָשִׁירוֹ דְּרָצוּעֵין דְּתַפְלִין אמנם הצדיק שרוכב ושולט על היצר הרע אז

הוא קושר אותו בקשר הרצועות שבתפלין. **אוֹת תַּפְלִין דְּאִיהוּ אוֹת יוֹד.**

דְּשִׁדִּי, חוּלִיאַ עַל קַדְלִיָּה כי זה האות של התפלין הוא אות י' דשד"י הרמוז

בקשר תש"י, והוא כטבעת על צווארו של היצר הרע. **ש דְּתַפְלִין, שְׁלִשְׁלַת**

עַל קַדְלִיָּה וזו האות ש' הרשומה על תש"ר, הוא בחינת השלשלת המחוברת לאותה

טבעת שע"כ נקשר היצר הרע בצווארו, דהיינו שבכח התפילין מכניע הצדיק את היצר הרע

כי בזה הוא משעבד את לבו ומוחו אל הקב"ה.

אליהו עלה לשמים ע"י יצר הרע

וַיָּבִיָּה רָכִיב אֵלָיו, וְסָלִיק לְשָׁמַיָא ועל זה היצר הרע רכב אליהו

ועלה לשמים, דהיינו שכאשר משלים האדם את ימי עבודתו, אז היצר הרע נעשה

עבד אליו, וכמו סולם בכדי להעלות אל מנוחתו, מאחר שאין כניסה אל הקדושה אלא רק

דרך הקליפות כדוגמת הפרי שאין כניסה אל הפרי אלא רק דרך קליפתו [91] (רמ"ק).

הִדָּא הוּא דְּכֶתִיב, (מלכים ב ב) וַיַּעַל אֵלָיו בַּסַּעֲרָה הַשָּׁמַיִם

וזהו מש"כ בפסוק 'ויעל אליהו בסערה השמים', דהיינו שהוא עלה לשמים ע"י היצר הרע

המסעיר את האדם לעבירה. **וַיָּבִיָּה (איוב לח) וַיַּעַן יְהוָה אֶת אִיּוֹב מִן**

הַסַּעֲרָה ובוה נאמר 'ויען ה' את איוב מן הסערה', דהיינו שע"י שאיוב הכניע את

הסערה שהוא היצר הרע אז הקב"ה דיבר עמו. **וּבְגִין דָּא, אִוְקְמוּה רַבָּנִן**

דְּמִתְנִיתָא עָלֵיהּ, אִיזְהוּ גִבּוֹר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ ומשום כך

ביארו חז"ל באבות פ"ד מ"א ואמרו איזהו גיבור הכובש את יצרו, דהיינו שהוא כובש ומכניע

את יצרו. **וְאִית לְמָאן דְּמִתְהַדָּר לֵיהּ חֲמוּר, דְּלֹא אִיהוּ**

מַצִּטֵּר רוּכְבוֹ. וְאֵלִין אֵינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּקַל וְחוֹמֶר והנה

אור הרשב"י

מתוך האש, דהיינו שרק לאחר ד' הקלי' רוח

ענן אש נוגה הוא בא אל החשמ"ל.

[91] וכמו שנאמר ביחזקאל א' ד' וארא והנה

רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש

מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

יש צדיק שהיצר הרע נעשה לו כדוגמת החמור שהרוכב עליו לא מצטער ברכיבתו, מאחר שהוא עוסק בתורה ובזה יצר הרע לא מצער [19]. **וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בְּאַבְרָהָם**, (בראשית כב) **וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ** ומשום כך נאמר אצל אברהם 'ויחבש את חמורו', דהיינו שהוא חבש והכניע את היצר הרע שהיה אצלו בבחינת חמור. **וּבְגִינִיהּ אֶתְמַר עַל מְשִׁיחַ**, (זכריה ט) **עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמֹר** ומשום כך נאמר על המשיח עני ורוכב על חמור, דהיינו שהיצר הרע אצלו הוא עני ובבחינת חמור מאחר שהוא הכניע אותו.

השדים והמזיקין מפחדים משם שד"י שבמזווה ובתפילין ובברית **וּבְגִין דָּא י' מִן שַׁד"י, דְּאִיהוּ חוֹלְטִיא דְּשִׁלְשֶׁלֶת** ומשום כך קשר תש"י שהוא האות י' דשד"י, הוא בסוד חוליה וטבעת של השרשת של האות ש' של התפילין, **מִינִיהּ (ס"א מִפְּחָדִין) מְפּוֹזְרִים כָּל שַׁדִּין וּמְזִיקִין, וּמִיד דְּחֻזָּין לִיהּ בְּמִזְוֹת דְּתַרְעִין, בְּרַחֲיוֹ** וממנה מפחדים כל השדים והמזיקים, ומיד שהם רואים את י' דשד"י במזוזות של הפתחים הם מיד בורחים, **דְּבִהּ אֶתְמַר, (תהלים קמט) לְאַסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְּרוֹל** כי בזה נאמר לאסר מלכיהם בזיקים וגו'. **כָּל שַׁפָּן פֶּדַח חֻזָּין לָהּ בְּאוֹת תְּפִלִּין עַל דְּרוֹעִין, וְרְשִׁימִין בָּהּ בְּאוֹת**

אור הרשב"י

ערויות מתגברת אלא בלב פנוי מן החכמה, ובחכמה הוא אומר אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת באהבתה תשגה תמיד.

[19] וכמו שפסק הנשר הגדול בהלכות איסורי ביאה פרק כב הלכה כ"א וז"ל: גדולה מכל זאת אמרו יפנה עצמו ומחשבתו לדברי תורה וירחיב דעתו בחכמה שאין מחשבת

בְּרִית בְּשָׂרִיהוּן, (במדבר א) **וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמָת** וכ"ש אלו שהם מראים את האות י' דשד"י בקשר של תש"י שעל הזרוע, ושהם רשומים גם בזה האות י' בברית שבבשרם שעליהם מתקיים מש"כ 'והזר הקרב יומת', **לִית זָר, אֵלָא יֵצֵר הָרַע, דְּדַמֵּיָא לְכָל חַיּוֹן וְעוֹפִין דְּזִרְסִין** והנה אין זר אלא היצר הרע [פח] שהוא נמשל לכל החיות והעופות הדורסים, דהיינו שזה האדם זוכה שהיצר הרע הנקרא זר ימות בקרבו.

זכר נא מי הוא נקי אבד – נאמר על פנחס

וּבִגִּין דָּא, זְכָר נָא מִי הוּא נָקִי אָבֵד ומשום כך נאמר על פנחס 'זכר נא מי הוא נקי אבד', **דָּא פִּנְחָס, דִּקְנִי עַל בְּרִית, וְאַתְרֵשִׁים בִּיה, דְּאִיהוּ בְּרָא דְּמִלְכָּא וּמִטְרוּנִיתָא** כי פסוק זה נאמר על פנחס שהוא קינא על האות ברית קודש, ולכן זו האות י' דיסוד נרשמה בו להקראות פינחס בכדי להורות שהוא הבן של המלך והמלכה זו"ן, ומשום כך הוא לא נאבד כששבט שמעון רצו להורגו. **קְנִי בְּמַחֲשָׁבָה, וְזָכִי לָאֵת י' מִן יְהוָה** והנה פנחס קינא במחשבה ומשום כך הוא זכה לבחינת האות י' דהוי"ה. **וְקְנִי בְּעוֹבְדוֹי, וְזָכָה לָאוֹת י' מִן אֲדֹנָי** וכן הוא קינא במעשיו ומשום כך הוא זכה לבחינת האות י' דאדנ"י. **וְהָאִי אִיהוּ חֲכָמָה בְּרָאשׁ. וְחֲכָמָה בְּסוּף** ואלו שתי הבחינות של האות י' הם סוד חכמה בראש האצילות, וחכמה התחתונה

אור הרשב"י

[פח] כדאיתא בשבת דף קה עמוד ב' אמר ולא תשתחוה לאל נכר, איזהו אל זר שיש רבי אבין: מאי קראה – לא יהיה כך אל זר בגופו של אדם – הוי אומר זה יצר הרע.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000